

[Svend Nielsen.]

tant saa fuldkommen har slaaet fejl, saa fuldkommen har glippet, som Tilfældet er her.

Det ærede Medlem Hr. Olufson har efter mit Skøn et stort Ansvar i denne Sag. Han er jo dog bosiddende i Randers Amt, saa han er ikke saa helt fremmed paa Egnen, og hvordan kan han gaa med til at godkende Jord til Udstykning, der er af en saadan Beskaffenhed og henligger i en saadan Tilstand, som Statskonsulenten her har skildret for „Georgsminde“s Vedkommende. Foreløbig har Finansudvalget, saa vidt jeg ved, ofret indtil 30 000 Kr. paa Afhjælpning af Manglerne ved Georgsmindes Udstykning, og man kan ganske roligt sige, at som Forholdene ligger, er det kun en Begyndelse.

Jeg synes, at man med et mildt Udtryk har Lov til at sige her, at hverken Statens eller Husmændenes Interesser har været varetaget i betryggende Grad af Jordlovsudvalgets Repræsentant ved denne Udstykningsforretning, og jeg maa slutte med at stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han mener, at det Medlem af Jordlovsudvalget, der har godkendt saadanne Husmandsbrug, kan anses for at være velegnet og i det hele taget skikket til at være Statens Tillidsmænd ved Jordudstyknings.

Kan den højtærede Minister, efter hvad der her er foregaaet, og efter den Erklæring, der foreligger fra Statskonsulent Hansens Haand, med Tryghed og Tillid se vedkommende Medlems Afgørelser i Møde i Fremtiden? Vedkommende Medlem af Jordlovsudvalget har jo dog ved sin Tilsynsvirksomhed ved denne store Udstykning paa „Georgsminde“ vist, tror jeg jeg har Lov at sige, en beklagelig Mangel paa Evne til at røgte dette Hverv paa i alt Fald en for Staten betryggende Maade.

Staten har hidtil anbragt betydelige Summer i Udstykning, og det er sikkert ogsaa Rigsdagens Mening, at det skal fortsættes; og det er jeg ganske enig i, det glæder jeg mig over, men saa forekommer det mig rigtignok ogsaa at være ganske soleklart, at de Mænd, der er udnævnte til at være Statens Tillidsmænd paa dette Omraade, og de Afgørelser, som de træffer med Hensyn til Jordens Egnethed, burde kunne mødes med Tillid af Husmændene og med fuldkommen Tryghed af Staten, og jeg maa sige, at efter den Erklæring, der foreligger fra Statskonsulenten om Udstykningen ved „Georgsminde“, er det i høj Grad berettiget at stille det Spørgsmaal, om en saadan

Tryghedsfølelse kan opretholdes overfor det Medlem af Jordlovsudvalget, som paa Statens Vegne har sagt god for denne Udstykning.

Jeg stiller derfor det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han mener, at dette Medlem af Jordlovsudvalget kan anses for velegnet og skikket til fremdeles at være Statens Tillidsmand ved Jordudstyknings.

Maa jeg til sidst henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Betydelighed vedrørende Jordlovsudvalget, som jeg er blevet opmærksom paa ved at sysle med dette Forhold. Det har ikke været mig muligt at opdrive hverken Cirkulære eller Instruks eller noget som helst skriftligt, der siger noget om, hvilke Rettigheder eller Forpligtelser der er knyttet til denne Institution eller dens Medlemmer. Det findes selvfølgelig altsammen i det ærede Medlem Hr. Niels Frederikssens Hjerne og selvfølgelig alt sammen i den bedste Orden, det tvivler jeg aldeles ikke om, og det ærede Medlems Hjerne er sikkert fortræffelig indrettet med System i Sagerne, men hvad den gemmer, er jo dog ikke saadan uden videre tilgængeligt for Rigsdagens Medlemmer.

Det er mærkeligt, at en Institution, der tumler med, jeg havde nær sagt utallige af Samfundets Millioner, med Hensyn til Arbejde, Pligt og Ansvar slet ikke har en Rettesnor, som er tilgængelig i alt Fald for Rigsdagens Medlemmer. Jordlovsudvalget sidder som en lille fascistisk Stat i det danske Samfund; vi kender i Virkeligheden kun Udvalget gennem de Gerninger, det øver. Der har naturligvis i Tidens Løb oparbejdet sig en vis Praksis som Rettesnor for de enkelte Medlemmers Virksomhed og Ansvar, og det er i Henhold til denne formentlige Praksis, jeg har rettet min Kritik mod et enkelt Medlems Arbejde, men det er dog meget tvivlsomt, om denne Tilværelse indenfor halvlukkede Døre; denne, hvad skal jeg sige, taagede Tilstand, er tidssvarende og tilfredsstillende for Rigsdagens Medlemmer i Betragtning af de mange af Samfundets Millioner, Udvalget tumler med.

Jeg tror, den højtærede Landbrugsminister burde overveje dette Spørgsmaal og prøve paa, om der ikke kunde findes en i alt Fald for Rigsdagen let tilgængelig Rettesnor, som kunde sige os lidt om Institutionen og dens enkelte Medlemmers Pligter og Rettigheder. Jeg tillader mig at henstille dette til Overvejelse for den højtærede Landbrugsminister.